

Številka: Up-339/17-7

Datum: 22. 5. 2017

SKLEP

Senat Ustavnega sodišča je v postopku za preizkus ustavne pritožbe, ki jo je vložil Sunaj Ajrizi, Sv. Trojica v Slovenskih goricah, ki ga zastopa mag. Matevž Krivic, Medvode, na seji 22. maja 2017

sklenil:

- 1. Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. X Ips 347/2016 z dne 1. 2. 2017 se ne sprejme.**
- 2. Ustavna pritožba zoper sodbo Upravnega sodišča, Oddelka v Mariboru, št. II U 462/2015 z dne 7. 9. 2016 v zvezi z odločbo Ministrstva za notranje zadeve št. 2141-170/2015/2 (1312-03) z dne 9. 11. 2015 in odločbo Upravne enote Lenart št. 214-67/2015/14 z dne 13. 10. 2015 se sprejme v obravnavo.**
- 3. Do končne odločitve Ustavnega sodišča se zadrži izvršitev 2. točka izreka odločbe Upravne enote Lenart št. 214-67/2015/14 z dne 13. 10. 2015.**
- 4. Začasno zadržanje iz prejšnje točke začne učinkovati z dnem vročitve tega sklepa Upravni enoti Lenart.**

OBRAZLOŽITEV

1. Upravna enota Lenart je zavrnila prošnjo pritožnika za podaljšanje dovoljenja začasno prebivanje tujca v Republiki Sloveniji iz drugih utemeljenih razlogov (drugi odstavek 51. člena Zakona o tujcih, Uradni list RS, št. 16/17 – uradno prečiščeno besedilo – ZTuj-2). V 2. točki izreka odločbe je Upravna enota Lenart odločila, da mora pritožnik v 30 dneh od dokončnosti odločbe zapustiti Republiko Slovenijo. Ministrstvo za notranje zadeve (v nadaljevanju MNZ) je pritožbo pritožnika zavrnilo. Upravno sodišče je zavrnilo tožbo. Vrhovno sodišče je zavrglo revizijo, ker niso bili izpolnjeni pogoji za dovoljenost revizije.

2. Pritožnik zatrjuje kršitev 22., 34. in 35. člena Ustave in 8. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju EKČP). Zatrjuje, da je stališče Vrhovnega sodišča, da v reviziji ni izpostavil pomembnih pravnih vprašanj, napačno. Navaja, da je v reviziji izpostavil več pravnih vprašanj in jih tudi zadostno opredelil. Vrhovno sodišče po mnenju pritožnika ne bi smelo pogojev za dovoljenost revizije po Zakonu o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, 62/10 in 109/12 – ZUS-1) presojati po kriterijih, ki so določeni v zakonu, ki ureja pravdni postopek. V ustavni pritožbi je podrobno obrazložil, zakaj pri odločanju o reviziji v upravnem sporu ni dopustno uporabljati meril, ki izhajajo iz pravnega postopka. Navaja, da je zatrjeval napačno uporabo 209. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13 – ZUP) pri izdaji odločbe o zavrnitvi podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje. Zaradi kršitve upravnega postopka mu naj ne bi bila zagotovljena procesna jamstva v postopku odločanja o podaljšanju dovoljenja za začasno prebivanje. Zato naj bi mu bila kršena pravica iz 22. člena Ustave. Pritožnik se pri tem sklicuje na odločbo Ustavnega sodišča št. Up-936/16 z dne 2. 3. 2017 (Uradni list RS št. 13/17). Pritožnik tudi zatrjuje, da je bilo z odločitvijo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za začasno prebivanje in s sodbo Upravnega sodišča poseženo v njegovo pravico do družinskega in zasebnega življenja. Iz sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice naj bi izhajalo, da izgon posameznika iz države, če je država pred tem dolgotrajno tolerirala njegovo bivanje v državi, pomeni poseg v pravico do družinskega ali zasebnega življenja.

3. Ustavno sodišče ustavne pritožbe zoper sklep Vrhovnega sodišča ni sprejelo v obravnavo, ker niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 55.b člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) (1. točka izreka).

4. Ustavno sodišče je ustavno pritožbo zoper sodbo Upravnega sodišča, odločbo MNZ in odločbo Upravne enote Lenart sprejelo v obravnavo (2. točka izreka). O njeni utemeljenosti bo odločalo Ustavno sodišče, ki bo presodilo, ali so bile z izpodbijanimi akti kršene človekove pravice oziroma temeljne svoboščine pritožnika.

5. Če je ustavna pritožba sprejeta v obravnavo, lahko senat ali Ustavno sodišče na podlagi 58. člena ZUstS na nejavni seji zadrži izvršitev posamičnega akta, ki se z ustavno pritožbo izpodbija, če bi z njegovo izvršitvijo lahko nastale težko popravljive škodljive posledice. Odločba Upravne enote Lenart o zavrnitvi prošnje za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje je v 30 dneh od vročitve sklepa Vrhovnega sodišča postala izvršljiva. Iz 2. točke izreka odločbe Upravne enote Lenart izhaja, da je pritožnik dolžan zapustiti Republiko Slovenijo. To pomeni, da bi lahko bil prisilno odstranjen z ozemlja Republike Slovenije, še preden bi Ustavno sodišče odločilo o njegovi ustavni pritožbi in s tem o morebitni kršitvi človekovih pravic. Z izvršitvijo navedene pravnomočne odločbe Upravne

enote Lenart bi torej lahko pritožniku nastale težko popravljive škodljive posledice. Ustavno sodišče je zato na podlagi 58. člena ZUstS odločilo, da se izvršitev 2. točke izreka odločbe Upravne enote Lenart zadrži do končne odločitve Ustavnega sodišča (3. točka izreka). Začasno zadržanje začne učinkovati z dnem vročitve tega sklepa Upravni enoti Lenart (4. točka izreka).

6. Senat je sprejel ta sklep na podlagi drugega odstavka 55.b člena in 58. člena ZUstS ter petega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10 in 56/11) v sestavi: predsednica senata dr. Špelca Mežnar ter člana dr. Matej Accetto in dr. Jadranka Sovdat. Sklep je sprejel soglasno.

dr. Špelca Mežnar
Predsednica senata